

кога былъ и всякога ще бѣде “свѣтлина на свѣтъ-тъ.” Той ны учи съ слово-то си, което четемъ и слушаеме когато ся проповѣда, — и съ Духъ-тъ си; Той ны учи колко сме голѣми грѣшници, и колко е драгоцѣнно негово-то спасеніе; колко е лѣзювенъ свѣтъ-тъ, и колко е славенъ рай-тъ. За да имаме Христа за нашъ учитель, трѣбува да устѣтимъ незнаніе-то си, и да искаме да ся учимъ; и безъ сѣмьльнѣ, съ радость, и искренно да приимаме и да правимъ всичко колкото ны учи (Іоан. 7; 17). Той е голѣмо-то слѣнце на правдѣ-тъ; и всички-ти, които искать да бѣгатъ отъ тѣмнинѣ-тъ, да дойдѣтъ при неговѣ-тъ свѣтлинѣ.

3) Той станѣлъ чловѣкъ, за да узнае свѣтъ-тъ, въ когото живѣемъ, — и чловѣчески-ты трудове, и искушенія-та, печалиты и скѣрби-ты. Той живѣялъ гдѣ-то живѣемъ и ные, той чувствувалъ, щото чувствуваме и ные. За това той може да състрадае за насъ, и ные можемъ да получимъ отъ него милость и благодать, които да ни помагатъ въ всяко пужно време. Спаситель-тъ като ся уподобилъ на братія-та си (Евр. 2; 17), е много близо при насъ; и колкото е близо, толкова е и драгоцененъ.

4) Той станѣлъ чловѣкъ за да ни даде добръ и съвършенъ примѣръ на любовь, кѣмъ Бога и чловѣцы-ты.

Отъ неговѣ-тъ примѣръ ся учимъ какъ и защо трѣбува да живѣемъ и да умремъ. Не-